

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 5 sierpnia 2019 r.

Poz. 4385

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.596.2018 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 8 sierpnia 2018 r.

Rada Miejska w Wolborzu

Na podstawie art. 86 i art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 i 1000)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr XLVI/342/2018 Rady Miejskiej w Wolborzu z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie zasad usytuowania na terenie gminy Wolbórz miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, która wpłynęła do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniu 9 lipca 2018 r.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Wolborzu w § 1 uchwały Nr XLVI/342/2018 z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie ustalenia zasad usytuowania na terenie Gminy Wolbórz miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych ustaliła następujące zasady usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych:

- 1) punkty sprzedaży i podawania napojów alkoholowych nie mogą być usytuowane na nieruchomości graniczącej z nieruchomością na której znajduje się:
 - a) przedszkole,
 - b) szkoła,
 - c) kościół,
 - d) kaplica,
 - e) obiekty kultu religijnego;
- 2) sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży może odbywać się w zakładach gastronomicznych, remizach strażackich, domach ludowych i ogródkach gastronomicznych;
- 3) ogródek gastronomiczny usytuowany bezpośrednio przed lokalem traktowany jest jako część lokalu;
- 4) napoje alkoholowe mogą być również sprzedawane, podawane i spożywane w miejscach organizowanych przyjęć przez przedsiębiorców, których działalność polega na świadczeniu tego typu usług (należy domniemywać, że chodzi o usługę organizacji przyjęć) z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w pkt 1.

Pismem z dnia 20 lipca 2018 r. Wojewoda Łódzki zawiadomił Gminę o wszczęciu postępowania nadzorczego w celu kontroli legalności ww. uchwały. W zawiadomieniu podniesiono, że w ocenie organu nadzoru przyjęta przez Radę Miejską w Wolborzu zasada, iż punkty sprzedaży i podawania napojów alkoholowych nie mogą być usytuowane na nieruchomości graniczącej z nieruchomością na

której znajduje się tzw. „obiekt chroniony” jest niezgodna z art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487 ze zm).

W wyjaśnieniach z dnia 27 lipca 2018 r. znak: RO. 0711.20.2018. AB przesłanych przez Gminę zwrócono uwagę, że utrzymano dotychczas obowiązujące zasady i nie zadeklarowano zmiany uchwały zgodnie z zastrzeżeniami organu nadzoru.

W ocenie organu nadzoru uchwała jest niezgodna z prawem w sposób istotny, tj. w stopniu rodzącym konieczność stwierdzenia jej nieważności. Przyjęta przez Radę zasada, iż punkty sprzedaży i podawania napojów w alkoholowych nie mogą być usytuowane na nieruchomości graniczącej z nieruchomością na której znajduje się tzw. „obiekt chroniony” w praktyce może oznaczać bardzo bliskie, bezpośrednie sąsiedztwo z obiektami uznanymi za szczególnie chronione w danym zakresie, co w oczywisty sposób kłóci się z koniecznością realizowania obowiązku ograniczania dostępności do alkoholu, w szczególności w stosunku do osób nieletnich. Tego typu ograniczenie pozwala zatem na usytuowanie punktów sprzedaży i podawania napojów alkoholowych np. naprzeciwko lub niemal naprzeciwko okien szkoły lub przedszkola, po drugiej stronie drogi lub ulicy, a w przypadku ogródka gastronomicznego tuż obok. Trzeba bowiem mieć na uwadze szerokość nieruchomości na których znajdują się "obiekty chronione" i nieruchomości na których znajdują się punkty sprzedaży.

Unormowanie zawarte w § 2 pozwala na stałe uruchomienie punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia miejscu sprzedaży w remizach strażackich i domach ludowych, a unormowanie zawarte w § 4 pozwala na organizację przyjęć wszędzie poza ograniczeniem opisanego wyżej „bezpośredniego sąsiedztwa”. W związku z taką regulacją widoczna jest sprzeczność uchwały z koniecznością realizowania przez Gminę Wolbórz obowiązku ograniczania dostępności do alkoholu, w szczególności w stosunku do osób nieletnich. Swoboda gminy w zakresie tworzenia norm prawnych ustalających zasady usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych jest ograniczona przez obowiązek realizowania celów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Tworzenie takich zasad, które stoją w sprzeczności z zadaniami gminy postawionymi przez ustawodawcę oznacza naruszenie prawa.

Ustawa o wychowaniu w trzeźwości określa cele, które jednostka samorządu terytorialnego stanowiąc akt prawa miejscowego jest zobowiązana uwzględniać. Jeżeli zatem ustawodawca wskazuje, że celem omawianej ustawy jest między innymi ograniczenie dostępności alkoholu i motywowanie obywateli do powstrzymywania się od jego spożywania to obowiązkiem organu stanowiącego przepisy prawa miejscowego jest podporządkowanie się tym celom. Są one bowiem dla niego nie postulatami, lecz normami o charakterze wiążącym (wyrok WSA w Łodzi z dnia 5 lipca 2017 r. III SA/Łd 421/17, wyrok WSA w Łodzi z dnia 28 grudnia 2017 r. IIISA/Łd755/17). Cele ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi zostały określone w art. 1 i art. 2 tej ustawy. Kwestionowana uchwała jest zatem niezgodna z art. 1 i art. 2 ww. ustawy.

W ocenie organu nadzoru przyjęta w § 1 zasada usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych powoduje w praktyce brak uregulowania zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Przyjęte rozwiązanie daje bowiem możliwość bezpośredniego sąsiedztwa określonych w uchwale „miejsc chronionych” i punktów sprzedaży. W ocenie organu nadzoru Rada Miejska nie wypełniła delegacji ustawowej określonej w art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi i naruszyła w sposób istotny wymieniony art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w związku z art. 7 Konstytucji RP (zasada legalizmu).

W tym stanie rzeczy wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione i konieczne.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90 – 434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Zbigniew Rau

Do wiadomości:

Burmistrz Wolborza